

Kulturdepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

postmottak@kud.dep.no

Deres referanse:
17/301

Vår referanse:
H-17/1

Dato:
Kristiansand 22. juni 2017

Høringsuttalelse - NOU 2017:7 Det norske mediemangfoldet - En styrket mediepolitikk for borgerne

Norsk Lokalradioforbund (NLR) viser til høringsbrev av 23. mars 2017, vedrørende ovennevnte. NLR avgir følgende høringsuttalelse:

INNLEDNING

Mediemangfoldsutvalget ble bedt om å utrede hvilke mål staten skal ha for mediemangfoldet, og hvordan statens økonomiske virkemidler best kan benyttes for å stimulere til et fortsatt mediemangfold i Norge. Etter 18 måneders arbeid leverte et enstemmig utvalg i begynnelsen av mars fra seg en omfattende utredning. Utvalget har vurdert en rekke problemstillinger, deriblant ny finansiering av NRK, fordeling av pressestøtten til aviser, skattlegging av Google og Facebook og hvordan viktig journalistikk best kan finansieres. Utvalget, som i hovedsak har bestått av representanter for bransjen, foreslår en rekke endringer i støtteordningene og mediepolitikken. Det anslås at de nye tiltakene vil koste mellom 743 og 843 millioner kroner per år.

Som da endringer i mediestøtten ble utredet politisk i 2010 (NOU 2010:14 Lett å komme til orde, vanskelig å bli hørt – en moderne mediestøtte), var heller ikke norsk lokalradiobransje denne gang representert i utvalget. NLR har likevel hatt en positiv og åpen holdning til panelets sammensetning og arbeid. Forbundet har også avlevert et omfattende og konkret innspill med forslag og anbefalinger sett fra lokalradioens ståsted. Flere av disse uten kostnader for det offentlige.

Foruten korte presentasjoner av nåværende støtteordninger og noe bransjefakta, er ikke lokalradio spesifikt nevnt i den 185 sider lange utredningen. Lokalradio har heller ikke spilt noen rolle i eksterne undersøkelser og analyser som utvalget har innhentet underveis i sitt arbeid. Andre deler av bransjen herunder lokalaviser er derimot grundig dokumentert blant annet gjennom en bestilt utredning foretatt av professor Sigurd Høst ved Høgskolen i Volda. Utredningen sier ingenting om hvordan man skal sikre et fortsatt mangfold av lokalradiostasjoner.

Sett i lys av denne offentlige utredningens utforming, konklusjoner og prioriteringer, må man kunne stille spørsmålsteget ved om utvalgets medlemmer har vektet å sikre egeninteresser fremfor å arbeide for mediefelleskapets beste. Det er NLRs mening at utredningen har

slagside all den tid den delen av mediebransjen som sikres best rammevilkår i forslagene til ny mediepolitikk, også har vært representert i utvalget. Det gjør at utredningen ikke oppfattes som uavhengig, men et partsinnlegg. NLR hadde både håpet og trodd at utvalget hadde fremlagt forslag som var mer ubundne og medieuavhengige.

På generelt grunnlag mener NLR at utredningen er gammeldags og at den først og fremst tar hensyn til etablerte institusjoner og strukturer. I stedet for å bygge nytt, foreslår utvalget en oppussing, samt å utvide med noen dyre tilbygg.

I høringsbrevet bes høringsinstansene å kommentere de enkelte tiltakene utvalget foreslår, og dessuten kommentere finansieringen av tiltakene. Da forslagene i svært liten grad vedrører lokalradio direkte, velger NLR å fremheve egne innspill for hvordan lokalradiosektoren kan utvikles og vitaliseres. Utvalgets leder har, for øvrig etter at utredningen var fremlagt, sagt at de i større grad burde ha vurdert forslagene til NLR¹. Forbundet håper derfor at Kulturdepartementet kan foreta denne vurderingen. Lokalradio står overfor de samme utfordringer som resten av medie-Norge, uten at dette på noen måte er hensyntatt i Mediemangfoldsutvalgets utredning.

LOKALAVISENE MÅ REDDES – HVA MED LOKALRADIO?

Den norske stat har gjennom flere tiår sendt positive signaler i forhold til mangfold og differensiert media i de lokale markedene. Økonomiske stimulerings tiltak for aviser er produkter av målsettingene om sterke lokaldemokratier og bredde i ytringene. Gjennom en rikholdig redaksjonell bredde skulle lokaldemokratiet styrkes.

Lokalradiobransjen har dessverre sett lite til dette. Lokalradioene er blitt vant til å kjempe i markeder hvor konkurrerende medier får særbehandling. På den måten er mediestøtten en av de aller største underligheter i norsk mediepolitikk. Skjevheten i at dette produksjonstilskuddet kun tilfaller trykt presse og nettaviser viser etter vår mening en manglende forståelse for begrepet mangfold og ytringsadsang.

De omfattende støtteordningene for avisbransjen har med rette vært begrunnet med at de representerer en viktig produsent av riks- og lokalnyheter. Derfor har også Norsk Lokalradioforbund gitt sin tilslutning til en målrettet ordning med mediestøtte – men under forutsetning av plattformnøytralitet i ordets bredeste forstand. Det er liten tvil om at det under rådende forhold er behov for en betydelig økt offentlig innsats for å sikre gode rammevilkår for lokaljournalistikken. Men lokaljournalistikk er mer enn det trykte ord, og det er vår mening at ordningen må tilpasses utviklingen og endringen i medietilbudet. Det er ikke lenger bare avisene som ivaretar mangfoldet, samfunnsdebatten og ytringsadsang.

Det blir derfor svært konkurransevridende når Mediemangfoldsutvalget nå foreslår økt støtte til lokale medier, men bare til aviser. Utvalget viser i sin utredning til at lokalaviser fyller en viktig rolle i mediemangfoldet. Etter utvalgets syn er det derfor vesentlig at produksjonsstøtten til lokalavisene videreføres og styrkes. Det heter seg i utredningen at den svake økonomiske utviklingen i denne bransjen som følge av sterk konkurranse om reklameinntekter, tilsier at det er et økt behov for innovasjon i bransjen, særlig i små aviser.

Videre mener utvalget at mange av de lokale avisene står utenfor konsern og derfor mangler finansiell styrke til digital transformasjon. Det betyr at dersom utvalget får gjennomslag for

¹ <http://www.lokalradio.no/nyheter/mediepolitikk/lokalradio-utelatt-fra-utredning-om-mediemangfold-8810/>

forslaget, vil det årlige minstetilskuddet for lokale medier som har et opplag på mellom 1 000 og 6 000 heves til 750 000 kroner. Også flere av de andre statlige virkemidlene som utvalget har foreslått, er innrettet og utformet spesifikt for å ivareta en norsk avisbransje i krise.

I utredningen er det foretatt omfattende analyser og konsekvenser av endringer i støtteordningene for de enkelte medier, bortsett fra for lokalradio. Der lokalavisenes bransjeorganisasjon, «Landslaget for lokalaviser» hyppig er benyttet som kilde i utredningsarbeidet, har verken utvalget selv eller andre som har fått delegert ansvar for å utføre analyser kontaktet NLR om bransjestatus, statistikk eller annet av relevans for kartleggingen. Det er skuffende, all den tid lokalradio utgjør en svært viktig brikke i mediemangfoldet.

Som vi vil komme tilbake til, er det et faktum at lokalradioene er et meget betydningsfullt bidrag i norsk medieflora. Lokalradio står også for en vesentlig og allsidig produksjon, egenfabrikkerte nyheter og annet redaksjonelt innhold av lokal karakter. Ved innføring av pressestøtten ble det i sin tid akseptert at myndighetene har et ansvar for å få til en positiv utvikling på medieområdet. Den gang ble pressestøtten begrunnet med avisenes funksjoner. Alle mediene fyller imidlertid de samme funksjonene, og tjener allmennhetens behov for informasjon, kultur og underholdning.

Norsk Lokalradioforbund mener derfor at alle medier som formidler nyheter, prinsipielt må være berettiget til offentlig mediestøtte. Målet for offentlige støttetiltak må være å stimulere til et mangfoldig mediemønster og lokal konkurranse ved uavhengige nyhetsredaksjoner, samt å bidra til lokal nyhetsformidling på radio også i bygder som er for små til at det kan utgis egne lokale aviser. Det er etter vårt syn ingen grunn til å opprettholde en ordening som utelukkende kommer en avgrenset gruppe direkte til gode. Det er ingen legitime grunner for å fortsette forskjellsbehandlingen av lokalaviser og lokalradio.

Til opplysning mottar lokalradio ingen generell driftsstøtte (med unntak av radioer rettet mot språklige og etniske minoriteter), men kan søke om støtte til programproduksjon og kompetanseheving gjennom den etter hvert svært begrensede tilskuddsordningen for lokale lyd- og bildemedier. For å sette tilskuddsordningen i perspektiv; Støttestørrelsen avsatt til redaksjonelle tiltak for over 200 lokalradiokonsesjonærer tilsvarer det samlede minstetilskuddet til to lokalaviser.

LOKALRADIOS BIDRAG TIL ET ALLSIDIG MEDIEMANGFOLD

Utviklingen av uavhengig nærkringkasting var et uttrykk for mediepolitiske mål som å sikre ytringsfriheten og valgfriheten blant lytterne, ønsket om å styrke lokalsamfunn og nærdemokrati, stimulere uavhengige produksjonsmiljøer og bidra til økt mediebevissthet generelt. Før nærradioens inntog i 1981 hadde Norge bare én radiokanal. Dermed representerte etableringen av lokale radiomedier ikke bare et brudd med NRKs monopol for kringkasting, men også et økt mangfold av medier i landet.

Mangfoldbegrepet står sentralt i norsk mediepolitikk. Dagspresse og kringkasting har tradisjonelt hatt de sentrale plassene blant meningsbærende medier. I denne sammenheng representerer lokale medier med sine avgrensede dekningsområder selve bærebjelken til mediemangfoldet i Norge. Med sitt aktørmangfold og store eiermessige spredning tilføres medietilbudet bredde, variasjon og valgmuligheter som åpenbart kommer mediebrukeren til gode.

Lokalradio har sin styrke i formidlingen av lokal informasjon, politikk, kultur og underholdning. Med lokalt innhold som sitt sterkeste våpen innehar lokalradioen i mange tilfeller rollen som meningsbærende opposent til lokalavisen. Enkelte steder utgjør lokalradioen den eneste stemmen i lokaldemokratiet. Lokalradioen fremmer også lokal identitet, språk og kultur, og er også viktig som sosial aktør, samlingspunkt, utfordrer og folkeopplyser.

Fra politisk hold er det en lang tradisjon for å ønske et mediemangfold og en sterk fjerde statsmakt for å styrke og opprettholde et sunt demokrati. Innholdet skal være variert, ytringene skal være mange og representere ulike synspunkter - og målgruppene skal ikke minst være representert i sin store bredde. For å få til dette, er det også svært viktig med en stor og sterk bredde hva eierskap angår.

Medielandskapet har over tid vært preget av eiermessig konsentrasjon og geografisk sentralisering. Den teknologiske utviklingen i mediebransjen er rask og uforutsigbar. Den utviklingen vi ser i dag med digitalisering og konvergens går dessuten i retning av at de tradisjonelle skillene mellom mediene vil bli mindre klare og også mindre relevante i fremtiden. Samtidig er tendensen at fallende kommersielle inntekter medfører mindre penger til å finansiere det journalistiske produktet. Det har medført at innholdsproduksjon konsentreres til kommersielt interessante geografiske områder, en større andel brukerskapt innhold, mer klipp-og-lim journalistikk og en stadig mer utstrakt bruk av stoffutveksling mellom redaksjoner innenfor samme mediekonsern. I en slik hverdag vil lokalradio med sine selvstendige redaksjoner og store eiermessige spredning utgjøre en stadig viktigere rolle i et demokrati- og mangfoldsperspektiv.

Vi vet at det produseres en stor mengde eksklusive og originale nyheter på lokalradioene. Dette kan dokumenteres. Ikke minst er mange av allmennradioene profesjonelt redigerte nyhetsmedium som står for en stor del av lokalproduserte nyheter og reportasjestoff, som tilgjengeliggjøres gratis for brukerne. I tillegg til sitt redaksjonelle bidrag fungerer også lokalradioen som et viktig ledd i kommunenes samfunnssikkerhet gjennom sin rolle som informasjonskanal når det oppstår akutte situasjoner. Lokalradio er også en betydelig og viktig rekrutteringskanal for journalister og programmedarbeidere.

Mediemangfoldet berikes også av nisjeradioer, slik som livssynsradioer, studentradioer og radio for særinteresser av ulike slag. Dette selv om nisjeradioene ikke nødvendigvis produserer noe egentlig lokalt innhold. Et nisjeinnhold vil ofte ikke kunne ivaretas på samme måte av de nasjonale kringkasterne, og således blir betydningen for mediemangfoldet viktigere. Det trenger riktignok ikke å være noen motsetning mellom nisjeinnhold og lokalt innhold. Etniske radioer vil for eksempel naturlig kunne ha nyheter eller informasjon om nærområdet. En rekke religiøse radioer er ikke utelukkende knyttet til forkynnende innhold, men har et lokalt allment innhold som et tillegg eller som et hovedfundament.

SÅ HVA ER EGENTLIG STATUS FOR NORSK LOKALRADIOBRANSJE I 2017?

Mediemangfoldsutvalget begrunner forslaget om økt støtte til lokale aviser med økonomiske forhold, der svak økonomi som følge av sterk konkurranse tilsier et økt behov for støtte. Situasjonen er ikke unik for lokalaviser. Hele mediebransjen i Norge er under stort press. Fallende inntekter har medført at mange medieselskaper nå gjennomfører pinefulle kutt og nedbemanninger for å møte en uvisst fremtid. Tall NLR har innhentet fra Medietilsynet viser at antall ansatte årsverk i norske lokalradiostasjoner er redusert med 60 prosent fra 2011 til

2016. Det betyr at langt over halvparten av arbeidsplassene i lokalradio er borte på bare fem år. Antallet frivillige medarbeidere har også hatt en sterk tilbakegang i samme periode.²

Samlet har lokalradio i Norge gjennomgått svært krevende år og over tid stått i en særdeles svak finansiell stilling. Særlig de to siste årene har vært meget utfordrende for mange lokale radiostasjoner, noe som har ført til et stort aktørfratfall.³ Lokalradiosektoren er svært sårbar for økonomiske konjunkturer og økt konkurranse. Der andre medier gjennomfører innsparing, nedbemanning, oppsigelser og sluttpakker, driver de fleste lokalradioer allerede på et eksistensminimum og det er derfor ofte ikke rom for kostnadsbesparende tiltak. Reduksjonen i antall lokalradiokonsesjonærer er unormalt stor, og det er grunn til å tenne varsellampene for bransjens videre eksistens om nedgangen fortsetter.

Synkende inntekter, hardere konkurranse i lokalmarkedet, bredere kanaltilbud i kringkastingsektoren og ny kringkastingsteknologi, gjør at lokalradio står overfor noen krevende veivalg i tiden som kommer. På den ene siden må bransjen med begrensede ressurser utvikle eget innholdsprodukt for å stå sterkere i den tiltagende konkurransen om reklamekroner og lyttere. Konkurrentene er ikke bare et massivt riksdekkende radiotilbud, men også digitale og sosiale kanaler som Facebook, Spotify og andre strømmetjenester. På den andre siden står man overfor en potensiell investering i en ny og svært kostnadskrevede digital teknologi.

NLR vil i denne sammenhengen peke på at selv om det kanskje har vært gode intensjoner fra myndighetene, så har den praktiske politikken resultert i helt andre konsekvenser. Lokalradio har vært under konstant nedbygging på bekostning av nasjonale radiostasjoner. Hvis denne utviklingen fortsetter vil Norge bli det land i verden som ikke har en lokalradiobransje. Resultatet av de vedtak og beslutninger som er fattet, eller nettopp mangel på sådanne, er at lokalradio står spesielt svakt i Norge sammenliknet med de aller fleste andre land.

LOKALRADIO I FORHOLD TIL EKSISTERENDE OG FORESLÅTTE STØTTEORDNINGER

Den økonomiske rammen for tilskudd til lokale lyd – og bildemedier som er den eneste nåværende offentlige støtteordningen for lokalradio, er på ca. 19 millioner kroner. Av dette er nærmere 11 millioner øremerket digitalisering av lokalradio. En teknologi som lokalradio ikke har bedt om. Målgruppen for denne ordningen er mangfoldig, men retter seg i hovedsak mot lokalkringkastingskonsesjonærer innen TV og Radio, registrerte kringkastere og bransjeforbund. NLR er på alle måter positiv til offentlige subsidier som stimulerer til digitalisering av lokalradio. Vi mener likevel at det er svært hemmende for bransjes mulighet til utvikling, når midlene hentes gjennom en reduksjon i støtten til lokaljournalistikk, utviklingsprosjekter og kompetansehevede tiltak. Det har dessverre aldri vært stilt mindre støttemidler til rådighet for utvikling av innholdsproduktet for lokalradio enn hva som er tilfellet i dag. Det gjør det uten tvil vanskeligere for bransjen å satse på viktig men ressurskrevede nyhets-, aktualitets- og debattjournalistikk.

I utredningen har Mediemangfoldsutvalget kommet med en rekke anbefalinger for hvordan journalistikken og mediemangfoldet kan møte de mange utfordringene de står ovenfor. Utvalget mener det er nødvendig at samfunnet gjennom mediepolitiske virkemidler bidrar til å gi befolkningen tilgang til et mangfold av nyhets- og aktualitetsmedier. Sentralt i utvalgets arbeid har vært å definere hvem som er avsendere av viktige nyheter- og aktualiteter. Svarene

² <http://www.lokalradio.no/nyheter/radionyheter/60-prosent-av-arbeidsplassene-i-lokalradio-er-forsvunnet-i-lopet-av-fem-ar-10071/>

³ <http://www.lokalradio.no/nyheter/radionyheter/31-lokalradiokonsesjoner-borte-pa-ni-maneder-7314/>

benyttes som mål for å identifisere hvem de foreslåtte statlige virkemidlene skal omfavne. I denne sammenhengen har lokalradio kommet til kort – hvis den i det hele tatt er vurdert i analysen av bransjen. Det er den sannsynligvis ikke, og vi ber om at departementet foretar denne vurderingen.

Lokalradiobransjen er forbigått i de fleste av utvalgets forslag til støttetiltak. Målgruppen for indirekte virkemidler, som nullsats for merverdiavgift og tidsavgrenset fritak for arbeidsgiveravgift, er beskrevet på en slik måte at den antageligvis ikke er ment å omfatte lokalradio i noen grad.

Utvalget foreslår også flere direkte virkemidler. I denne sammenheng er allerede mediestøtten nevnt. Vilåret for mottak av dette offentlige produksjonstilskuddet er fremdeles hovedsakelig knyttet til brukerbetaling, og favner kun aviser og nettpublikasjoner som oppfyller visse kriterier. Begrunnelsen er at betalingsvilje fungerer som et kvalitetsmål for det redaksjonelle produktet. Andre medier, herunder lokalradio anses av en eller annen grunn, ikke som støttetrengende, selv om journalistikken og de økonomiske utfordringene er de samme.

I et forsøk på å være mer medieuavhengige og på den måten favne medier som faller utenfor de etablerte tiltakene, foreslår Mediemangfoldsutvalget å opprette tre nye støtteordninger. De nye støtteordningene skal ha en samlet årlig ramme på 70 millioner kroner. Ingen av de nye støtteordningene er innrettet mot lokalradio, og for to av dem er kringkasting ekskludert i vilkår- og tildelingskriterier for ordningene.

«Tilskudd til gratis- nyhets og aktualitetsmedier» er en av de nye støtteordningene. Utvalget begrunner ordningens eksistens med at mangfold av finansieringsformer bidrar til større mangfold i mediene. Nyhetsmedier som ikke tar brukerbetaling, men i hovedsak er finansiert av reklameinntekter, har en betydning for dette mangfoldet. Støtte forutsetter at mediet oppfyller generelle vilkår for produksjonstilskuddet om formål, innhold og redigering, men med unntak for bestemmelsene om brukerbetaling og abonnement. Støtteordningen er altså innrettet for å omfatte gratisaviser på nett og papir som faller utenfor tildelingskriteriene for produksjonsstøtten. Det er spesifisert at kringkastere herunder lokalradio ikke skal omfattes. Det er ikke akseptabelt.

Aviser er også tiltenkte mottakere av støtte fra en ny innovasjonsrettet støtteordning som utvalget har lansert. Her heter det at for mange mediehus, særlig blant de små, lokale som ikke er eid av større konserner, er det krevende å sette av ressurser til annet enn drift av avisen. Disse har dermed ofte ikke økonomi eller personell til å iverksette innovasjons- og utviklingsprosesser. Ordningen skal komme både etablerte mediehus og journalistiske oppstartsvirksomheter til gode og skal særlig fremme journalistisk innovasjon og digitalisering hos lokalaviser.

Den siste ordningen er støtte til samfunnsviktig journalistikk. Den skal være forankret i virksomheter som har minst ett års sammenhengende drift, en ansvarlig redaktør med status som svarer til bestemmelsene i Redaktørplakaten, minst tre ansatte, og som hovedformål å drive journalistisk produksjon og formidling av nyheter, aktualitetsstoff og samfunnsdebatt. Denne støtteordningen er åpen for alle medier, men kriteriene for tildeling vil være diskvalifiserende for mange lokalradiostasjoner i Norge.

NLRs konklusjon er at utvalget fremmer løsninger som har en tydelig slagside ved å fremheve avis generelt og lokalavis spesielt som fanebærere for mangfold og kvalitetsjournalistikk. Det

er etter vår mening ikke en spesielt innovativ tankegang. Selvfølgelig utgjør avisbransjen en vesentlig faktor i norsk medieflora. Lokalradio sammen med andre utgjør imidlertid også betydningsfulle bidrag til mangfoldet, og det er et poeng som utredningen ikke fremhever. Verken i faktabeskrivelser eller i forslag til tiltaksplaner.

NLRS FORSLAG TIL HVORDAN LOKALRADIOMANGFOLDET KAN BEVARES

Blant mediene i dag er det kun kringkasting som er underlagt særskilt konsesjonsregulering. Aviser er ikke underlagt noen form for etableringshindringer, men det er enn så lenge lovfestede eierskapsbegrensinger ved oppkjøp for å hindre mediekonsentrasjon. En betydelig faktisk reguleringsfaktor er likevel statlige privilegier som distribusjonsstøtte, momsfratak og mediestøtte, som alle bidrar til å opprettholde avistilbud på papir og nett samt etablerte avisstrukturer. Når man samtidig vet at kringkasting ikke er særlig egnet for brukerbetaling og at kringkastingsforskriften begrenser mulighetene til innholdsmarkedsføring, skaper dette en sterk konkurransevridning i de lokale markedene. Som NLR har redegjort for mener vi at denne forskjellsbehandlingen ikke lenger kan fortsette. Vi lanserer derfor noen forslag til hvordan lokalradiobransjen kan revitaliseres, der enkelte av løsningene ikke har noen kostnad for det offentlige.

Norsk Lokalradioforbund kan ikke lenger akseptere at radiobransjens utvikling hindres, og krever at det skal bli konkurransedyktige vilkår også for lokalradio. Vi krever at myndighetene anerkjenner lokalradio som en viktig del av mediemangfoldet. Dette må ikke bare komme til uttrykk gjennom ord, men ved handling gjennom mindre regulering og generelt bedre rammevilkår. Norske lokalradiostasjoner trenger kontinuitet, trygghet og forsvarlige økonomiske rammer for å utvikle de redaksjonelle produktene og for å bli enda viktigere i den lokalt forankrede og brede samfunnsdebatten.

I den forbindelse mener Norsk Lokalradioforbund at:

Radio, TV og avis må likebehandles når det gjelder offentlige tilskuddsordninger. De samme forholdene som lå til grunn for innføring av produksjonstilskudd til avisene, gjelder også for lokalradio. Denne offentlige mediestøtten bør derfor gjøres plattformnøytral i ordets bredeste betydning. Vilkårene for tildeling bør være de samme som er lagt til grunn for ordningen slik den er i dag. For å realisere en ny kanal-uavhengig og plattformnøytral ordning, er det nødvendig å øke den totale økonomiske rammen. Dersom den økonomiske rammen ikke økes, vil eksisterende mottakere av pressestøtte kunne få en kraftig inntektsreduksjon.

Tildelingskriteriene for Mediemangfoldsutvalgets forslag til nye offentlige støtteordninger må gjøres mer medie-uavhengige og på den måten mindre ekskluderende.

Rammene for tilskudd til lokale lyd- og bildemedier må økes. For å muliggjøre en større satsning på omfattende radioproduksjoner, må støtten til programproduksjon, utviklingsprosjekter og kompetansehevende tiltak opp på minimum samme nivå som før forskriftsendringen trådte i kraft. Driftstilskudd til radioer rettet mot språklige og etniske minoriteter må forsterkes for å hindre at denne delen av radiobransjen desimeres og blir borte. Parallelt er det svært nødvendig og viktig at støtteordningen for digitalisering av lokalradiosektoren styrkes ytterligere.

Myndighetene må ikke detaljregulere eller kontrollere medier verken når det gjelder innhold, inntektskrav, distribusjonsplattform eller samarbeidsformer for lokale medier, for eksempel

ved samsending eller videresending. Bransjen må selv finne frem til samarbeidsavtaler og samarbeidsformer som kan styrke de forskjellige aktørene i lokalradiobransjen.

Frekvenser som frigis på FM-nettet når de nasjonale radioaktørene forlater FM må kunne tas i bruk av eksisterende lokalradioer. Nye aktører lokalt kan også slippe til, slik at bransjen kan revitaliseres. FM-ressursene er avsatt til radiokringkasting i alle land. De kan ikke brukes til annet enn å distribuere radio i overskuelig fremtid. Slik må det også være i Norge.

Selv om FM-frekvenser ikke lenger representerer en begrenset ressurs, velger myndighetene å videreføre den samme restriktive praksisen i en ny konsesjonsperiode. Dette kan ikke lenger begrunnes i objektive forhold, som for eksempel knapphet på frekvenser, men skyldes mediepolitiske avveielser. Det kan ikke være norske myndigheters oppgave å beskytte store internasjonale aktører fra konkurranse. Det kan heller ikke være en myndighetsoppgave å hindre lokale medier å ta i bruk slike ressurser og på den måten svekke mediemangfoldet. Det følger av Grunnlovens § 100 om ytringsfrihet, : «Det påligger Statens Myndigheter at lægge Forholdene til Rette for en aaben og oplyst offentlig samtale». Effektiv distribusjon er en forutsetning for at publikum skal kunne motta ytringer både av informativ og underholdende art. Det er derfor viktig at distribusjonsapparater er tilgjengelige og åpne, slik at tilgang til distribusjon ikke blir en diskriminerende og konkurransevridende faktor, som rammer de små og favoriserer de store.

Det er vår mening at digitaliseringen med de regulatoriske forhold som er vedtatt ikke vil føre til flere aktører i det norske radiolandskapet og mer mediemangfold. Vi tror imidlertid at det er en reell fare for at mange lokale aktører vil forsvinne som en konsekvens av dette. Skal dette unngås må myndighetene følge opp punktene ovenfor. Og det må skje raskt.

Med vennlig hilsen
for Norsk lokalradioforbund

/s/

Pål Lomeland
daglig leder

/s/

Svein Larsen
styreleder